29.05.2014 г. / 06:04:29

Вяра

† Шеста неделя след Възкресение, на Слепия

Аз трябва да върша делата на Тогова, Който Ме е пратил, докле е ден *(Иоан. 9:4)*.

Благослови, отче!

Благочестиви християни, както слънцето на този свят осветява цялата природа, така и Христос, Слънцето на правдата, просвещава всеки човек, като днешния сляп по рождение, за когото ще чуете сега от Евангелието.

Евангелие от Иоан, зачало 34

В онова време Иисус, като минаваше, видя един човек, сляп от рождение. Учениците Му Го попитаха и казваха: Рави, кой е съгрешил, тоя или родителите му, за да се роди сляп? Иисус отговори: нито тоя е съгрешил, нито родителите му, но това биде, за да се явят делата Божии върху му. Аз трябва да върша делата на Тогова, Който Ме е пратил докле е ден, настъпва нощ, когато никой не може да работи. Докле съм в света, светлина съм на света. Това като каза, плюна на земята,

направи калчица от плюнката и намаза с нея очите на слепия, и му рече: иди се умий в къпалнята Силоам (което значи: пратен). Той отиде, уми се и се върна прогледал. А съседите и ония, които го бяха виждали по-преди, че беше сляп, думаха: не е ли този, който седеше и просеше? Едни думаха: този е, а други: прилича на него, той пък казваше: аз съм. Тогава го питаха: как ти се отвориха очите? Той отговори и рече: един Човек, Който се нарича Иисус, направи калчица, намаза очите ми и ми рече: иди в къпалнята Силоам и се умий. Отидох, умих се, и прогледах. Те пък му рекоха: де е Той? Отговори: не зная. Тогава заведоха при фарисеите човека, който беше по-преди сляп. А беше събота, когато Иисус направи калчицата и му отвори очите. Питаха го също и фарисеите, как е прогледал. Той им рече: тури ми калчица на очите, и се умих, и гледам. Тогава някои от фарисеите думаха: Тоя Човек не е от Бога, защото не пази съботата. Други думаха: как може грешен човек да върши такива чудеса? И произлезе по между им разпра. Казват пак на прогледалия слепец: ти какво казваш за Него, задето ти отвори очите? А той рече: пророк е. Но иудеите не повярваха за него, че е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на самия прогледал и ги попитаха, думайки: този ли е вашият син, за когото вие казвате, че се родил сляп? А как сега вижда? Родителите му отговориха и им рекоха: знаем, че този е нашият син и че се роди сляп, а как сега вижда, не знаем, или кой му е отворил очите, ние не знаем. Той сам е пълнолетен, него попитайте, нека сам говори за себе си. Това казаха родителите му, понеже се бояха от иудеите, защото иудеите се бяха вече сдумали да отлъчат от синагогата оногова, който Го признае за Христа. За това и родителите му казаха: той е пълнолетен, него попитайте. Тогава повикаха повторно човека, който преди беше сляп, и му казаха: въздай Богу слава, ние знаем, че Тоя Човек е грешник. Той отговори и рече: дали е грешник, не зная, едно зная, че бях сляп, а сега виждам. Пак го попитаха:

какво ти направи? Как ти отвори очите? Отговори им: казах ви вече, и не чухте, какво пак искате да чуете? Да не би и вие да искате да Му станете ученици? А те го изхокаха и рекоха: ти си Негов ученик, а ние сме Моисееви ученици. Ние знаем, че на Моисея е говорил Бог, а Тогова не знаем откъде е. Отговори човекът и им рече: това е и чудното, че вие не знаете, откъде е, а ми отвори очите. Ние пък знаем, че Бог не слуша грешници, но, който почита Бога и върши волята Му, тогова слуша. Открай век не се е чуло, някой да е отворил очите на слепороден. Ако Той не беше от Бога, не можеше да направи нищо. Отговориха му и рекоха: ти цял в грехове си роден, и ти ли нас учиш? И го изпъдиха вън. Иисус чу, че го изпъдили вън и, като го намери, рече му: ти вярваш ли в Сина Божий? Той отговори и рече: кой е, господине, та да повярвам в Него? Иисус му рече: и видял си Го, и Който говори с тебе, Той е. А той рече: вярвам, Господи! И Му се поклони. *(Иоан. 9:1-38)*

ТЪЛКУВАНИЕ

Благочестиви християни! Няколко дни, след като разговарял със самарянката и се показал явно пред нея като истински Бог, Иисус Христос отишъл и в Иерусалим. И като влязъл там един съботен ден в Соломоновия храм, почнал открито да говори на фарисеите и книжниците, че Той е Самият Христос. А те от завист почнали да Го замерят с камъни. Но Христос ги заслепил и излязъл посред тях от храма, намерил край пътя един слепец и го изцерил, само за да увери завистливите фарисеи, че Той е Христос, за Когото бяха пророкували пророците. Апостолите, като видели слепецът попитали Христа: „кой е съгрешил, тоя или родителите му, за да се роди сляп?“. Апостолите били чули Христа да казва на разслабения: Ето, ти оздравя, недей греши вече *(Иоан. 5:14)*, за това сега попитали, кой е съгрешил, че този се е родил сляп. А Христос рекъл: „Нито тоя е съгрешил, нито родителите му, но това биде, за да се явят делата Божии върху му“. След това рекъл:

„Аз трябва да върша делата на Тогова, Който Ме е пратил докле е ден, настъпва нощ, когато никой не може да работи“. Христос нарича ден човешкия живот, а нощ - смъртния час. Тоест, трябва правим добро, докато сме живи. Защото след смъртта не можем да направим нищо, само ще чакаме заплата според делата си. Като казал това, Христос плюл на земята и направил кал с плюнката си, за да покаже каква благодат излиза от устата Му и за да увери околните, че Той е Този, Който създаде от пръст първия човек Адам. Но и слепият бил достоен за чудо, защото имал силна вяра и без да се съмнява, тръгнал към Силоамския кладенец, по пътя към който го срещнали много хора така, както бил с кални очи. Защото Силоамският кладенец бил извън Иерусалим. Той бил бликнал по молитвата на пророк Исаия. Защото когато в Иерусалим царувал цар Езекия, езичници обсадили Иерусалим и евреите щели да измрат поради липса на вода. Но пророк Исаия се помолил на Бога и този извор бликнал. И който отивал там по повеление на пророка, вземал вода колкото иска, а който отивал там без неговото повеление, не намирал нито капка вода. За това и когато след много време евреите убили Исаия, те го погребали близо до този кладенец, за да не пресъхва. На този кладенец се умил днешният евангелски слепец, който прогледнал и прославил Бога. И това било голямо чудо за хората. Когато слепият казал на юдеите как прогледнал, те се чудели и се питали как е възможно човек да направи това. Фарисеите не се чудели, защото завистта ги заслепила, а почнали да търсят Иисус, за да го заведат при първосвещениците да го съдят за това, че нарушава съботата. Но не Го намерили, понеже Иисус се махнал оттам, първо, за да угаси гнева им, и второ, за да не Го хвалят пред очите Му за чудото. И като не намерили Иисус, завели изцерения слепец и там му рекли: „ Въздай Богу слава, ние знаем, че Тоя Човек е грешник“. И го попитали много пъти, дано се отрече от Христа, но слепият казал на всички фарисеи, които се

намирали там: „дали е грешник, не зная, едно зная, че бях сляп, а сега виждам“. О, неверни завистливци, защо питате толкова, как го изцери и защо не помислите, може ли грешен човек да направи това? Чували ли сте досега някой да е отворил слепи очи? Вие от завист не искате да повярвате, но ако Той не беше от Бога, не можеше да направи това чудо. А фарисеите, като видели, че слепият не се отрича от Христа, а казва истината, му се скарали и го изгонили от законопрестъпното си съдилище. Като излязъл радостен оттам, Иисус го намерил и му рекъл: „Вярваш ли в Сина Божий?“. А слепият казал: „Кой е, господине, та да повярвам в Него?“. Христос му рекъл: „Който говори с тебе, Той е“. Тогава слепият паднал в Христовите нозе, целунал ги и рекъл: „Вярвам, Господи!“.

ПОУЧЕНИЕ

Братя християни! Всички ние вярваме, че Бог създаде от нищо небето, земята и целия свят и като дойде от небето и се роди на земята, изцери болни, просвети слепи, прости на грешници и заповяда страшно на всички ни да не съгрешаваме след кръщението си, за да не ни осъди по-тежко от нечестивците, и каза да правим добрини, докато сме живи на този свят, защото, когато смъртният час дойде, като тъмна нощ, тогава вече не ще можем да направим никакво добро. А след смъртта няма покаяние, няма вяра и надежда, няма изповед, нито пък спасение. И когато душата се раздели от тялото, то изгнива и става пръст, а душата без тялото не може нито да се труди, нито да се покае. И така, в каквото ни завари смъртта, такива отиваме. За това сега, докато сме живи, е време да отворим душевните и телесните си очи и да видим, че сме на този свят, като на нива по жътва, за това нека купуваме сега добродетели, които ще ни трябват за небесното ни отечество, да сеем сега добрини с труд, за да събираме тогава с песни и радост. Но някой може да каже: „Какво да сеем

сега?“. Първо да помислим на каква нива сме и веднага ще разберем какво да сеем. Жадни да напоим, голи сиромаси да облечем, странници да приберем, на затворници да помогнем, болни да посетим и починали да погребем. А духовна сеитба ще рече – да учим неуки, да поправяме грешни, да утешаваме угрижени, да търпим с кротост хули, както Христос търпя, да се молим на Бога за всеки християнин, да имаме кротост, любов и чистота, защото който няма тези добродетели, не ще види Небесното царство. За това всички трябва да се трудим, докато е ден, и да сеем, докато има време. А най-много в тази духовна сеитба са длъжни да се трудят духовните служители, защото на Страшния съд ще дават отговор пред Бога за християнските души. След духовните служители и всички ние сме длъжни да помагаме според силата си на сиромасите и да поучаваме неуките. Защото човек е роден на света, за да ползва и себе си, и другите или с пари, или със знание, или с думи, и никога да не стоим в безделие, защото безделието е корен на много злини. Апостол Павел казва: „който не иска да се труди, не бива и да яде“ *(2 Сол. 3:10)*. За това всички трябва да се трудим според силата си и за себе си, и за нещо добро, защото тогава и Бог, като ни види, че се трудим за доброто и не мислим никому злото, ни помага на този свят и ни пази от всяко зло и беда, а на онзи свят ще ни даде Небесното царство, което дано всички да получим с благодатта на нашия Господ Иисус Христос. Нему слава във вечните векове, Амин."

buditeli.info © 2017